

ගර්භ ජාතකය

තවද සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි පසේනාදී කොසොල් රජ්ජුරුවන් විසින් කරවා පිළිගන්වනලද රාජකරාම යෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක්දවසක් සිව් වනක් පර්මිද් මධ්‍යයෙහි වැඩ හිඳ බණ වදාරණ සර්වඥයන් වහන්සේ කිඹිස වදාළසේක. එවෙලෙහි බොහෝ හික්ෂුන් වහන්සේ භාග්‍යවත්වූ බුදුරජානන් වහන්සේ බොහෝ කලක් ජීවත්වන සේක්වයි සුන්දර වූ බුදු රජානන් වහන්සේ බොහෝ කලක් ජීවත් වන සේක්වයි යනාදීන් ආවැඩුහ. මේ නියායෙන් බොහෝ දෙනා වහන්සේ ආවැඩීමෙන් අරගල මහත්ව බණ එදවස් කඩවිය. එපවත් අසා සර්වඥයන් වහන්සේ මහණෙනි ආවැඩීම පමණකින් ආයුෂ බොහෝවේද, අනොවැඩුවෝ ආයුෂමද වේදයි වදාරා ස්වාමීනි එසේ වූ දෙයක් ඇත්දැයි දැන්වන්නා මහනෙහි එසේවීම මි අද වක් පටන් අනුන්ට ආවැඩුවාට පෙරලා ආවැඩීමකක් කළෝද ආපත්තිවන්නේයයි සික්ෂා පද පණවා වදාළසේක. එතැන්පටන් මහඑ වරුන් වහන්සේ කිඹිසිකල උපාසකවරුන් ආවඩන්නාහ නමන් අතින් ආවැඩුන් අසාගණ මහඑවරුන්වහන්සේ ආනොවඩනසෙයින් ශාක්‍ය පුත්‍ර වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවකයෝ අප ආවැඩු කල අපට ආනොවඩන්නාහයි උක්තාකළහ. එපවත් සංඝයාවහන්සේ දැන සර්වඥයන් වහන්සේ දැන සර්වඥයන් වහන්සේට දැන්නුසේක සර්වඥයෝ ආවඩන්නා අභිප්‍රාය ඇත්තේ වේදයි වදාරා සික්ෂා පද අරවා වදාළසේක. එවිට හික්ෂුන් වහන්සේ දැන්වනසේක්, ආවැඩීමත් පෙරලා ඒ වැඩීමත් කොතැන් පටන් සිට ස්වාමීනි ඇතිවීදැයි විචාරන්නා මහණෙනි පූර්වයෙහිදී ඇතිවීයයි වදාරා ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්?,

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුජ්මදන්ත නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුන් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ එක්තරා සෙට්ඨියෙකුට පුත්ව උපන්නාහ. ඒ වෙළඳ තමාගේ පුතා අත කදාවලලු ආදීවූ බඩු පොදියක් දී ඒ ඒ තෙන වෙළඳාම් කොට ගෙන එන්නේය. එක්දවසෙක සවස් වෙලෙහි බරණැස් නුවරට අවුත් තමන් රැ ලගින තැනක් තැනිහෙයින් ඒ නුවර මනුෂ්‍යයන් අතින් ආගන්තුක මනුෂ්‍යයන් ලගින්නේ කොතනදැයි විචාලකල්හි මනුෂ්‍යයෝ කියන්නෝ නුවරින් පිටත සාලාවෙක් ඇත. ඊ යක්ෂයෙක් වාසය කෙරෙයි. ඊ ලගිතොත් යවයි කිවුය. එවිට සෙට්ඨියාගේ පුත්‍රයා කියන්නේ පියානන් වහන්ස ඔබම ලගුම්භ යක්ෂයා දමන්නේට මටම භාරයයි කිහ. යහපතැයි ගිවිස දෙන්නාම ගොස් සාලාවේ ලැග්ගාහ. එවෙලෙහි බෝධිසත්වයෝ පියානන් වහන්සේ වැදහොත්තද පය මැඩ උත්සේක. ඒ වෙලාවට ඒ සාලාවේ වසන යක්ෂයාත් දොළොස් අවුරුද්දක් වෙසමුනි රජ්ජුරුවන්ට පැත් ඇද ඔවුන් විසින් අසවල් සාලාව වැදහොත්තවුන්ගේ කිඹිසිකල ආවැඩුවන් පෙරලා ආවැඩුවන් හැර සෙස්සන් කවයි වරලැබ ඊ ඉද ආනොවැඩුවන් කන්නේය. එදවස් රැ දෙපුතු පියන් නක නිසාත් වස්කප උපන් යක්ෂයා සියුම්දුලි සිඟිත්තක් මැදහෝනා සෙට්ඨියාගේ නාසේ එලාලිය එවිට වැදහොත් සෙට්ඨියා කිඹිස පියාපය මැඩ සෙට්ඨියා ආනොවැඩිය. එවිට යක්ෂයා වස්කපින් බැස ඔහු කරා ගියේය. එවිට බෝධිසත්වයෝ එසේවීම මි යක්ෂයා කිඹිස පුතල ආනොවැඩුවන් කන්ට එන යක්ෂයෙකැයි සිතා ආවඩන බෝධිසත්වයෝත් අවුරුදු විස්සක් ඉතිරි සියක් අවුරුද්දක් ඉදිනාසේකවිය මෙසේ ආවැඩීමෙන් ප්‍රේතයෝ මා ලගට නොඑවත්වයි කියා කිහ. මේ නියායෙන් පුතනුවන්ගේ ආවැඩීම අසා පියානන් කරා ගියේය. එවිට පියානෝත් ආවැඩුවන්ට පෙරලා ආනොවැඩුවන් කන්නාවූ යක්ෂයෙක් වනැයි සිතා පුත තෙපින් අවුරුදු විස්සක් උතුරා සියක් අවුරුදු ආයු බොහෝ වේවි නොපට මා ආවැඩීමෙන් ප්‍රෙනයෝ මා කරා නොඑවත්වයි කියා කිය එවිට යක්ෂයා දෙන්නාම ආවැඩුහෙයින් බැනනොනැගී සිටියේය. බෝධිසත්වයෝ කියන්නාහු යක්ෂය නෝ ආදින් බොහෝ පවිකොට යක්ෂව උපත දැනුත් ප්‍රාණසාත කොට පෙරලාත් දුක් විදින්නෙහිය එසේහෙයින් තෝ අඳුරෙන් අදුරට ගියා සරියයි කියා මී හට බොහෝ අවවාද කියා පත්සිල් ද යක්ෂයා දමන්නෙහ. එපවත් බොහෝ දෙනාට කිය. එවිට රජ්ජුරුවෝත් එපවත් අසා සතුටුව මෙසේ වූ පුරුෂයෝ සියලු කටයුත්තෙහි සපත් නුයයි සිතා සෙනෙවිරන් දුරයට තබා ගත්හ. බෝධි සත්වයන්ගේ පියානුන්ටත් බොහෝ සම්මාන දුන්නාහ. යක්ෂයාටත් දේවාලයක් සලස්වා බලිපිදේනි දෙන නියායෙන් පණත්කොට බෝධිසත්වයන්ගේ අවවාදයෙන් දහැමින් සෙමෙන් රාජ්ජ්‍යය කොට කම්බු පරිද්දෙන් මිය පරලොව ගියායයි වදාරා එසමයෙහි බරණැස් රජ්ජුරුවෝ නම් ධර්මභාණ්ඩාගාරික වූ ආනන්ද ස්ථීරයයෝය. බෝධිසත්වයන්ට පියව උපන් සෙට්ඨියානෝ නම් ධුතාංගධරයන් කෙරෙහි අගතැන්පත් වූ මහා කාෂ්‍යප ස්ථීරයෝය. එසමහයෙහි යක්ෂයා දමනය කළාවූ සෙට්ඨියානෝ නම් ලොච්තුරා බුදු වූ මම් ම වේදයි වදාරා ගර්භ ජාතකය නිමවා වදාළසේක.